

Aan het college van Burgemeester en Wethouders van Groningen

Groningen, 27 september 2017

Betreft: *Ongevraagd advies van de Cliëntenraad Werk en Inkomen aangaande de collegebrief van 14 september 2017 (kenmerk 6556260) inzake 'Informatie over de meerkostenregeling'*

Geacht College,

De Cliëntenraad heeft kennis genomen van de collegebrief van 14 september 2017 (kenmerk 6556260) inzake 'Informatie over de meerkostenregeling'.

Als adviesorgaan van het college aangaande de Participatiewet, het armoedebeleid en minimabeleid achten wij ons gerechtigd én genoodzaakt te reageren op voornoemde brief.

De Cliëntenraad maakt zich grote zorgen over de gevolgen van de hoge zorgkosten die de minima niet meer kunnen opbrengen. Mensen kunnen hierdoor in de schulden raken of zien af van zorg, wat kan leiden tot verergering van klachten, een zeer onwenselijke ontwikkeling.

De meerkostenregeling is een tegemoetkomingregeling voor aannemelijke meerkosten van chronisch zieken en beperkten in de gemeente Groningen met een minimuminkomen. Deze regeling is bedoeld ter vervanging van de afgeschafte CER (compensatie eigen risico) en Wttc (Wet tegemoetkoming chronische zieken en gehandicapten) regelingen.

Door de afschaffing van die beide regelingen (CER en Wttc) zijn de zorgkosten voor mensen met een beperking en chronisch zieken in de afgelopen kabinetsperiode heel sterk gestegen. Het Nibud berekende dat zij inmiddels meer dan 20% van hun netto inkomen aan zorg kwijt zijn, terwijl de doorsnee Nederlander aan zorg tussen de 4 en 6% kwijt is, een gigantisch verschil.

De Cliëntenraad begrijpt dat de gemeente beperkt is in haar financiële middelen en daardoor gedwongen is een weloverwogen afweging te maken over de toekenning van de meerkostenregeling.

De argumentatie in de brief van het college roept wat betreft de voorstelling van de huidige stand van zaken en de voorgestelde opties voor de komende jaren de nodige vragen en kanttekeningen op bij de Cliëntenraad.

Tekortkomingen huidige meerkostenregeling.

Het college voert onder dit kopje aan dat er een grotere groep dan verwacht gebruik maakt van de regeling. Het bevreedt ons dat als meer minima met een chronische aandoening of beperking dan naar de inschatting van het college gebruik moeten maken van een voorziening, dit als een tekortkoming van de regeling wordt gezien. Het toont, in onze ogen, juist de noodzaak van de regeling aan.

Zonder inhoudelijke onderbouwing wordt daarnaast door het college aangevoerd, dat ze merkt dat er mensen zijn die zorgkosten hebben die lager liggen dan de standaard compensatie.

Uitkomst uitvraag.

Op basis hiervan valt moeilijk een onderbouwde conclusie te trekken aangezien nog geen 5% van de aanvragers hun zorgkosten heeft aangegeven. En het college geeft ook niet aan hoeveel van deze respondenten lagere ziektekosten hebben dan 330 euro, het grootste deel ligt

daarboven, staat zelfs in de brief. Het college stelt overigens verderop in haar brief ook dat zij de werkelijke kosten van de aanvragers niet scherp in beeld kunnen krijgen.

Vervolg en de 3 opties.

Hierbij moeten we in ogenschouw nemen dat het bij de meerkostenregeling gaat om mensen met een chronische aandoening of beperking met een minimum inkomen. Wonende in een stad waar 5% van de bevolking onder de armoedegrens leeft.

De meerkosten bestaan niet alleen uit het verbruik van het eigen risico (de voormalige CER), maar ook uit andere meerkosten die in het verleden vergoed werden via de Wttc.

Inmiddels worden veel middelen niet meer door de verzekeraars vergoed.

Het gaat bijvoorbeeld om maagzuurremmers die veel chronisch zieken moeten gebruiken. Sinds begin dit jaar gaat het om alle zalven met ureum, een zalf gebruikt door mensen met huidklachten zoals eczeem en vissenhuid. Hun kosten lopen enorm op al naar gelang de hoeveelheid huid die behandeld moet worden. Dermatologen en patiëntenverenigingen protesteren al vanaf eind 2016 tegen deze maatregel.

Mensen maken ook veel andere kosten die niet meer vergoed worden terwijl die in het verleden onder de Wttc-regeling vielen. De voorliggende wasvoorziening van WerkPro kost bijvoorbeeld 20 euro in de vier weken.

De lijst met enkele voorbeelden van uitgaven die niet meer vergoed worden, is eenvoudig uit te breiden.

De Cliëntenraad kan zich deels vinden in optie 1, een minimale aanpassing.

We zijn het er mee eens dat er gekeken wordt naar verlaging van de uitvoeringskosten. Dit kan naar onze mening gerealiseerd worden door de aanvraag te vereenvoudigen en het niet jaarlijks opvragen van bekende inkomens van bekende aanvragers.

In de onderbouwing dat minderjarige kinderen uitgesloten zouden kunnen worden kunnen wij ons niet vinden. Het college gaat in haar brief er ten onrechte vanuit dat alle meerkosten voor minderjarige kinderen gedekt zijn door de zorgverzekering.

Bij optie 2 (Criterium eigen risico toevoegen aan regeling) stemt het college de hoogte van de vergoeding niet meer af op de werkelijke kosten. De tegemoetkomingregeling voor aannemelijke meerkosten chronisch zieken en beperkten is in de plaats van de CER en Wttc regelingen en niet alleen voor CER in de plaats gekomen, zoals het college in deze optie aanvoert. Ook in deze optie gaat het college er ten onrechte van uit dat alle meerkostenkosten voor rekening komen van de zorgverzekeraar.

Deze optie zal ook betekenen dat minima met hoge kosten die veelal niet via de zorgverzekeraar lopen of zijn uitgesloten door de verzekeraar zwaar in de problemen komen, een in onze ogen onwenselijke situatie.

De overwegingen voor het afwijzen van optie 3, een uitvoerige vervolganalyse, delen we.

Advies.

1. We steunen inzake optie 1 een verlaging van de uitvoeringskosten door middel van een vereenvoudiging van de administratie zoals hierboven door ons geschetst.
2. We adviseren het college om een expertmeeting te organiseren met organisaties als Ieder(in), Nibud en patiëntenorganisaties. Dit om een beter beeld te krijgen van zorgkosten van chronisch zieken en mensen met een beperking. Dit inclusief hun (on)mogelijkheden om vergoedingen voor bijzondere situaties te krijgen, zoals in de voorbeelden door ons geschetst. Om van daaruit tot verantwoord beleid te komen.

Met vriendelijke groet,

Alie Houkes,
Voorzitter Cliëntenraad Groningen Werk en Inkomen

In afschrift aan de Raadscommissie Onderwijs en Welzijn en de raadscommissie Werk en
Inkomen